

Murska Straža

Glasilo obmejnih Slovencev.

Uredništvo in upravnštvo v Gornji Radgoni,
Spodnji Griz št. 7, I. nadstr. I. Telefon št. 7.
Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja vsak petek zjutraj in stane s poštino
vred za celo leto 48 K, za pol leta 24 K, za
četrt leta 12 K. Posamezna številka stane 1 K.

Inserati: Ena šeststolpna petitvrsta (prostor
3 mm visok in 45 mm širok) K 1.50. Pri večkratni
objavi primeren popust.

To številko smo poslali mnogim na ogled.
Vsakdo, kdor dosedaj še ni bil naročnik, ima
priloženo položnico. Če ne naroči lista, nam
blagovoli to številko takoj vrniti, ker ga drugače
smatramo kot naročnika. „Murska Straža“ stane
celoletno 48 K, polletno 24 K, četrtletno 12 K.

Podpirajte naše obmejno časopisje! Naročite
si „Mursko Stražo!“

Upravnštvo.

Radićeva kmetska politika.

Zagreb, začetkom februarja 1921.

Radićevi politični uspehi se krhajo. Ko je
hrvatska seljačka stranka izšla iz volilnega
boja kot zmagovalka, je Radićevo ime za-
slovelo kakor ime velikega vojskovodje. Takrat
so pisali italijanski in nemški listi, da je
Stjepan Radić vzor kmetskega politika. Toda
zgodilo se je, kakor pravi naš pregovor: Tresla
su se brda i rodili se miševi. Zdi se, da je
bil 8. december 1920, ko se je vršila znana
Radićeva skupščina v Zagrebu, za Radića in
njegovo stranko višek vsega uspeha in da se
tega dne začenja stalna pot navzdol. Radić je
proglasil, da je večina hrvatskega naroda za
neodvisno republiko in da ne priznava ujedin-
jenja z dne 1. decembra 1918. Velike ljudske
množice so demonstrirale po zagrebških ulicah
za Radićev politični program. Ljudje, ki ne
poznajo Radića in njegove stranke, so takrat
rekli: To je gospodar hrvatske dežele! On je
edini vedel, kaj je treba Hrvatom! Danes so
mnogi od teh drugega mišljenja. Radićeva
kmetska revolucija je bila smešen bav-bav.
Dr. Matko Laginja je moral zapustiti banski

presto in pravijo, da je bil zadnji hrvatski ban.
Hrvatska je ostala sestaven del kraljevine SHS.
Ustavodajna skupščina zboruje brez Radića
in njegovih tovarišev. Državne meje so večji-
del določene. Proti državni življi nimajo več
v inozemstvu nobene resne opore. Zato tudi
hrv. seljački republikanski stranki ne bo pre-
ostalo drugega, kakor vdati se volji večine.
Ta večina seveda ne more poznati hrvatskih
mej, ki v mednarodnem oziru ne obstajajo.
Radić bo moral danes ali jutri v Beograd, če
bo hotel, da ne bo Beograd tam, kjer je sedaj
Zagreb.

Ali je Radićeva politika koristna za kmet-
ski stan? Radić pravi, da se bori za hrvatsko
kmetsko republiko. Ker slepi svoje pristaše z
neizvedljivimi obljubami, ki ne padejo na um
kmetskim voditeljem v najbolj omikanih in
gospodarsko naprednih državah, mu je uspelo
pridobiti za svoje ideje večino kmetskega
ljudstva v Banovini. Ali Radić ve dobro, da
ne more izvajati ne republike in ne večine
tistih preosnov, ki jih obljublja. Njegove
zahteve so tako dalekosežne, da bi jih mogla
vresničiti samo državljanska vojna. Za take
reči pa naši kmetje ne kažejo navdušenja.
Hrvatski kmet hoče v bistvu dobro in pravično:
neprikrajšane pravice za se in za svojo zemljo,
red in mir v deželi. Vse drugo, o čemur
vpijejo v javnosti, je Radićeva lastnina in bo
odpadlo prejalislej.

Zato je Radićeva politika kmetu škodljiva,
ker ga ne vodi k resničnim stanovskim koristim,
ampak trati njegove moči za neizvedljive,
utopične cilje. Ni daleč čas, ko bo tudi
hrvatski kmet zahteval od Radića kaj več,
kakor so prazne obljube. Kmet misli in čuti
gospodarsko in kot dober gospodar se iz-
giblje dela, ki mu ne prinaša koristi. Jasno je,
da so Radićevi politiki v tistem trenutku iz-
podkopana tla, ko bo hrvatski seljak odprl

svoje oči in začel presojeti dogodke take,
kakršni so v resnici.

Radić je vzbudil v našem kmetu raz-
redno zavest. Zdaj bi moral ta vspeh izkoristiti
in vložiti vse svoje zmožnosti v to, da bi
izboljšal socialni, gospodarski in kulturni po-
ložaj kmetskega ljudstva. Namesto pozitiv-
nega gospodarsko-političnega dela pa se mož
lovi za nedosežnimi smotri, ki so plod nje-
gove načitanosti in katere hrvatski kmet ra-
zume prav tako napačno, kakor ruski mužik
socialno revolucionarstvo Kerjenskoga.

Velika opora Radićeve republikanske lajne
je sovraštvo proti Srbom. To je sad avstro-
ogrske politike, katerega Radić umetno gnoji
in zaliva. V nekaterih krajih so srbski in
hrvatski kmetje mirno živeli drug poleg
drugega, pa so prišli Radićevi agenti in raz-
vneli strasti; zdaj so si sosedje hudi nas-
protniki. Ali ima kmet koristi od tega?

Radić je samo napolnil naša ušesa z ob-
ljubami, storil pa ni prav nič. Njegov značaj,
kateremu manjka trdne volje, jasnih načel in raz-
razite osebnosti, ne daje nobenega jamstva za
uspehe. Zato vlada med njegovimi pristaši
vedno večja poparjenost. Kmalu bo prešla
tudi na deželo. Dozdaj so videli samo lupino;
čez nekoliko časa bodo hoteli videti tudi jedro.
Če ga Radić ne bo pokazal, je njegova po-
litična vloga doigrana in bodo nastopili drugi;
žal da ne več v kmetovo korist.

Naše meje.

Resnica o severni meji. Mariborska „Straža“
je objavila ostro kritiko o delovanju jugoslov. dele-
gacije pri razmejitveni komisiji. Odgovoril ji je v
ljubljskih listih član delegacije, deželni pred-
sednik dr. Pitamic. V svojem odgovoru zavrača
dr. Pitamic „Stražine“ napade in dokazuje, da je
jugoslov. delegacija v polni meri storila vse, kar je
bilo mogoče storiti za našo severno mejo. „Straža“

4. februar.

Radgona, dne 5. februarja 1921.

Včeraj 4. februarja so nas vzbudili topiči. Nekje
je zaigrala godba. Z neba so naletavale snežinke in
že prvi jutranji svit je obljubljal grd mokrotan dan.
V mestu bi moralo biti veselo, slovesno, praznično.
Iz bližnjih vasi je prihitelo par „Heimkehrer-jev“;
tolpa radovednežev se je podila po zaspanih malo-
mestnih ulicah in nekoliko vsenemških zastav je
klavrno viselo na cestu. To je bilo vse. Krivda za-
dene vremenske poglavarje; radgonski so se v polni
meri zavedli svoje dolžnosti do domovine. Če je
zgoraj na nebu zavlada „balkanska“ korupcija in
so ta vsenemški praznik namenoma pokvarili s
sneženim vetrom, tedaj bo treba proti tej vero-
lomnosti vložiti oster protest... Vzlic temu pa si
videl na obrazih nekaj slavnostnega. Glas topičev se
ni ustrašil murskega mostu in je pretresel šipe naj-
severnejšega trga v Jugoslaviji. Zato so sijali nemški
obrazi. Kaka radost! V Radgoni pokajo topiči v
proslavo zmage nad Jugoslavi, a par metrov
dalje — onstran Mure — premišljujejo premaganci
svojo usodo. Zares premišljujejo... In prav gotovo
jih boli glava; če ne od tega premišljevanja, pa
vsled hudega nahoda.

Sneži, sneži... 4. februarja 1. 1919 je bil
drugačen dan. V Radgoni so se spopadle nemške
tolpe in jugoslovanski vojaki. Bil je dan, kakor jih
je bilo sto in sto na raznih frontah: iz oken so
gledale puške in strojnice, topovi so tupatam bruhtili

v mrzli zimski zrak; po ulicah so se podili vojaki
in kri se je lila na hladni kamen. Jugoslovenska po-
sádka pod vodstvom poročnika Zeilhoferja, ki se je
morala umakniti v vojašnico, je dobila ojačenje v
vrlih muropoljskih fantih, ki so prihiteli pod vo-
dstvom Viktorja Kukovca v Radgono. Ž njo so prišle
tudi hrvatske čete iz Medžimurja. Tako je bila po
kratkem in vročem boju rešena čast jugoslovenske
vojske. Nemške tolpe so morale položiti orožje.
Pozneje so Radgončani objavili imena onih, ki so
prve dni februarja 1919. leta napadli Radgono. Vedeli
smo takoj, kje tiči vzrok njihovega poguma: bili so
skoraj sami janičarji. Doma jih je mati učila sloven-
sko govornico. Na to so prišli v nemške šole in se
učili sovražiti mater in njen jezik. Izvedeli so, da je
ta jezik sramoten za človeka. „Windisch“ je zvenelo
kakor psovka. Zato niso razumeli svojega lastnega
naroda, ko se je osvobodil in hotel tudi v Radgoni
obračunati z zgodovino...

* * *

Od tistega časa so se razvijali dogodki v za
nas neugodnem smislu. Pogajanja so se končala
zelo klavrno. Ustvarili so nekako „nevtrarno cono“,
ki je pa bila gnezdišče najnestrpnejše gonje proti
Slovincem. V Stradnu je tamošnji zdravnik dr. Brod-
mann organiziral takozvano „Bauernkommando“. Ta
se je razširila na vse obmejne občine in oborožila
prebivalstvo do glave. Majnika istega leta so se po-
novili radgonski dogodki v mnogo večjem stilu na
Koroškem. Že februarja je bilo jasno, da nemška
hidra zopet dviga svojo glavo. Mi Slovenci smo

bili preveč navdušeni, da bi razumeli ta znamenja.
In vendar je 4. februar odločil usodo Radgone in
majniški poraz usodo Koroške. Temu se je pozneje
pridružil rapalski mir, kjer smo na mesto Wilsonove
črte dobili mejo na Snežniku. Drugi narodi so delali
z vročnico naglico, mi pa smo se s spodtikali ob
pojem svobode kakor otrok ob črko „a“. Mnogo smo
zamudili in zaradi tega mnogo izgubili. No, danes
imamo trdne meje in se nam ni treba ukvarjati z
narodnostnim vprašanjem. Ta mednarodnost je naša
najnovejša specialiteta in je zaslužila v Nemcih po-
sebno pozornost. Le čitaj „Tagblatt“ in „Grenz-
wacht“!

Februarski dnevi v Radgoni polagoma zapadajo
pozabljenju. Ž njimi stopa vsa naša obmejna borba
v ozadje. Prebivalstvo se je že privadilo novim raz-
meram; Mura vrši dobro svojo nalogo kot meja med
mlado Jugoslavijo in nemškimi deželami. Čas celi
rane in topi ostrino mečev. Sploh pa je slovenska
narava taka, da rada odpušča in pozablja. Vzlic
lokalnemu značaju teh bojev za Muro in Slov. gorice
bi bilo dobro, če bi ohranili njihovo zgodovino za
naše potomce. To, kar se je vršilo pred našimi
očmi, bo imelo za zanamce veliko večji pomen.
Vsaka doba gleda na preteklost z drugimi očmi, in
čim dalje se nahaja od dogodkov, ki vzbujajo njeno
radovednost, tem bolj pravilčno izgledajo. Naši
nemški sosedji hočejo napraviti iz 4. februarja nekaj
krajevni narodni praznik. V duhu teh dni hočejo
vzgajati svojo mladino. Pri nas pa se niti splošno
narodnim praznikom ne posveča dovolj pažnje. Tako
malo vemo mi ceniti zgodovino.

pa vztraja pri svojih trditvah in ugotavlja, da so se želje in zahteve Nemcev silno upoštevale, težnje slovenskih posestnikov pa prezirale. Meja se je delala kar tje v en dan in zato je dobila nenaravno obliko. Z Jarckogom smo res pridobili strateško važno točko, zato smo pa izgubili na razvodnici od Sv. Jurija naprej vse važnejše višine. S tem so Nemci dosegli, da so Slovenske gorice načete in že držijo svoje roke nad njimi.

Nemške tolpe ovirajo razmejitveno delo.

Ko je dne 1. t. m. tehnični odsek razmejitvene komisije v bližini Gozdišča na levem bregu Mure pričel predelati za postavitev mejnikov, ki bodo postavljeni na obema bregoma v enaki razdalji, se je približala tolpa oboroženih kmetov (člani takozvane Bauernkommando) in prisilila zemljemerca — majorja ter ostale nastavitvene razmejitvene komisije, da so morali zapustiti avstrijsko ozemlje in se vrniti na desni murski breg. Napadalcji so rekli, da ta meja še ni stalna in da nimajo ničesar iskati na levem bregu. Predsednik razmejitvene komisije britanski podpolkovnik g. Crawen se je proti temu drznemu izzivanju takoj pritožil pri deželni vladi v Gradcu.

Tehnični odsek razmejitvene komisije se mudi v okolici Radgone. Posebne važnosti bo določitev meje za prebivalstvo občin Mele in Šratovci, ki ima velik del svojih posestev na levem bregu Mure. Ker se Mura kot meja ne da izpremeniti, ostanejo ta zemljišča v Avstriji. To bo za marsikogar neprijetno, a pomagati ni mogoče. Seveda bodo ti posestniki uživali razne olajšave pri spravljajanju svojih pridelkov, tako da v gospodarskem oziru ne bodo oškodovani. Opozarjamo jih že sedaj, naj se pravočasno oglašijo pri razmejitveni komisiji, da se njihove zahteve dajo v zapisnik. Kdor bo malomaren, si bo sam kriv poznejših nepravil. Dan prihoda razmejitvene komisije bomo še objavili. Prav tako opozarjamo na prihod medministrske gospodarske komisije, ki bo proučevala razna gospodarska vprašanja, nastala vsled razmejitve ob Muri. Skrbeli bomo, da dan in kraj sestanka pravočasno naznanimo v našem listu.

Tudi na zapadnih mejah se v kratkem prične podrobno določevanje mej. Italijanska vlada je že imenovala svoje delegate. Določene so tri komisije: za Julijsko Benečijo, Dalmacijo in reško ozemlje.

Tedenske novice.

Niti dva litra vina ne žrtvuješ, ako postaneš naročnik našega lista. Zato pa dobiš skozi celo leto vsako soboto v hišo list, ki izhaja na domačih tleh in poroča o težnjah in potrebah naše ožje domovine — Prlekije. Vrh tega ti list prinaša najzanimivejše novice iz drugih pokrajin Jugoslavije in te seznanja z dogodki po vsem svetu. List ne polni svojih predalov z osebnimi napadi, ampak poroča stvarno in nepristransko. Zato naročajte naš list! Vsak naročnik naj nam pridobi vsaj še enega novega naročnika!

Snežni pust. Iz za spomladansko solnčnih dni, ki smo jih imeli v drugi polovici januarja in prve dni februarja in ki so prinesli na naše mize šopke prvih cvetic, nas je pust nagajivo predstavil v sredino zime in pokril zemljo s snegom. Domači koledarji pravijo, da pomeni pust v zapečku Veliko noč na trati. Februarski sneg je tedaj dobro znamenje; če je dober tudi za setve, je drugo vprašanje. V alpskih deželah imajo zdaj najhujšo zimo. Na Semmeringu so divjali te dni tako hudi snežni meteži, da so bile telefonske in brzojavne zvezi z Dunajem pretrgane. Tudi drugod je zapadel debel sneg.

Ministrski predsednik Nikola Pašić je ozdravel in zopet prevzel vodstvo svojih poslov.

Dvodomni sistem. V Beogradu so pričeli nekoliko živahneje razmotrivati ustavne probleme. Važno je na pr. vprašanje, ali naj ima naša država poleg državnega zbora (skupščine, parlamenta) še takozvani senat, ki je iz prejšnje Avstrije znan pod imenom „gospodski zbornica“. Tudi v tem vprašanju se mnenja zelo cepe. Je več dobrih razlogov za senat, a več enakih tudi proti. Jugoslov. klub se je izrekel za drugi dom, katerega pravice pa bi bile precej skržene. Senat bi naj izdelaval samo zakone gospodarske naravi; politična zakonodaja pa bi spadala izključno v oblast prvega doma (skupščine).

Josip Juraj Strossmayer. Dne 4. februarja je slavil hrvatski del našega jugoslovanskega naroda 106. obletnico rojstva velikega škofa J. J. Strossmayerja. Ta dan je bil za vso deželo narodni praznik. Hrvati so pokazali, da časte spomin nesmrtnega pokojnika. Strossmayerjevo ime je znano tudi v Slovencih. Veliki biskup je bil že v tistih časih odločen pristaš jugoslovenske misli. V njegovih očeh so bili Srbi, Hrvati

Slovenci in Bolgari ene krvi in enega jezika. Čvrsto je veroval, da se morajo ta plemena združiti v edinstven jugoslov. narod. Konec svetovne vojne je v veliki meri izpolnil želje velikega škofa. Strossmayer pa se je dobro zavedal, da so med nami razna nasprotja, ki jih je zakrivilo dozdejšnje tlačanstvo tujim narodom. Zato je bil njegov klic: Prosvjetom slobodi! Ustanovil je Jugoslov. akademijo znanosti in umetnosti (l. 1860). Pozneje je postavil temelje hrvatskemu vseučilišču (1874). Osnovalec je tudi umetniško galerijo v Zagrebu. S tem jim je hotel približati hrvatski narod zapadnemu svetu in pripraviti tla za jugoslov. ujedinjenje. Veličanstva je katedrala v Djakovem, v kateri je našel svoj poslednji počitek; po lepoti in umetniški izvedbi ji ni enake v celi Jugoslaviji. Strossmayer je bil tudi sicer velik mož, eden izmed redkih Jugoslovenov, ki je bil znan daleč po svetu. Njegova ljubezen do naroda in domače kulture je nedosežen vzor nam vsem. Zato se tudi mi Slovenci klanjamo spomenu velikega biskupa.

V Julijski Benečiji, tako se nazivlje po italijanskem imenu „Venezia Giulia“ primorsko, goriško in istrsko ozemlje, ki je po rapalski pogodbi pripadlo Italiji, se vrše volitve prve dni aprila. Slovenci bodo nastopili enotno in zastopali v rimskem parlamentu zahtevo po samoupravi priklopljenega ozemlja. Med našimi rojaki vlada lepa sloga in zmisel za pametno, nestransko narodno delo. Zaradi tega je upati, da bodo ob prvih volitvah pod Italijo pokazali slovenski značaj Julijske Benečije. — Proslava aneksije je bila preložena samo za Trst, drugod pa se je vršila v nedeljo dne 6. t. m.

Med Jugoslavijo in sv. Stolico se bodo v kratkem pričela pogajanja, ki naj določijo bodoče razmerje med cerkvijo in državo v Jugoslaviji.

Konec plemstva. Ustavni načrt osebujе določbo, da se v Jugoslaviji odpravijo plemiški naslovi. Torej bo tudi pri nas odzvonilo raznim grofom, baronom, „plemenitim“ itd.

Srbi — za Nemce. Graški listi prinašajo polni zmagoslavja odlomek iz članka prof. Arangeloviča v beograjski „Politiki“, kjer stoji črno na belem, da smo Slovenci in Hrvati uživali v stari monarhiji popolno svobodo, dočim so bili Srbi v Vojvodini zasluženi in preganjani. Graški listi pristavljajo: Glejte, pa so rekli, da so zatirali! Še Srbi morajo popravljati pravljico o nemških krivicah nad Slovenci! — Profesor Arangelović je neznatna osebnost, ki piše svoje članke samo v lastno veselje in iznaša samo svoje mišljenje, ki ima s srbskim javnim mnenjem malo skupnega. Kdor pozna nivo beograjskega časopisa in nepoučenost nekaterih „profesorjev“, ki polnijo predale v teh listih, se na ta izvajanja ne bo oziral. Značilno je, kako pazljivo brskajo graški časnikarji po beograjskih smeteh in suše razne smrdljive kosti na solncu!

Boljševiki na delu. V Parizu so odkrili tajno boljševiško organizacijo. Njen šef je češkoslovaški državljani Abramovič. Člani te zarotniške družbe so večinoma Slovani; med njimi je več jugoslovanskih študentov. Abramovič je osebni prijatelj Lenina in Trockega. Organizacija je dobivala visoke podpore iz Rusije. — Listi zopet prinašajo vest, da bodo začeli ruski komunisti z veliko spomladansko ofenzivo. Napadli bi na dolgi črti od Petrograda do Odese. S tem bi bil ogrožen obstoj Poljske, Rumunije, Estonke, Letiške in Livonske. Znani francoski vojskovodja Foch dopušča bližnje dni v Beograd. Baje je njegovo potovanje v zvezi s pripravi na protiboljševiško vojno.

Zmeda brez konca. Mi imamo državo, kateri nikdo ne ve pravega imena. Ako čitamo inozemske liste, naletimo na različne nazive: francoski listi vporabljajo „Etat Serbe-Croate-Slovène“, tuintam „Yougo-Slavie“, neredko celo „Serbie“. Nemcem je službeni naziv predolg in vporabljajo kratico „SHS“ ali pa naziva „Jugoslawien“ in „Südslawien“. V italijanskih listih najdemo pogosto „Serbia“ ali pa službeni naziv. Najbolj značilna pa je zmeda v naši državi sami. Kakor znano, je bilo uradno določeno ime: „Kraljevina Srba, Hrvata in Slovenaca“. Toda povej to v pridevniku! Na pr. „eshaeski državljani“, „srbo-hrvatsko-slovenski parlament“ itd. Ali ni to preokorno za vsakdanjo rabo? Časopisje si pomaga s tem, da rabi naziv jugoslovanski (jugoslovanski, južnoslovanski itd.), za državo pa „Jugoslavija“. Ta beseda v jezikovnem oziru ni ravno posrečena kovanka, ima pa to dobro lastnost, da je lahka in priljubljena, hkrati pa izraža narodno in državno edinstvo. Po navadnem razumu bi naziv „Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev“ pristojal zvezni, federalistični državi, kar pa naša ni in menda ne bo. Najlepše je, da čitamo v beograjskih listih v poročilu o prihodu francoskega

generala d'Espereya dosledno samo o srbski državi, srbski dinastiji, srbski vojski. Če bi se pri nas ne polagalo tolike važnosti na zgodovinske nazive in zunanjo formo državnega jedinstva, tedaj bi bilo najprimernejše ime Jugoslavija, jugoslovanski. V ustavi se bo moralo določiti tudi ime države. Čas je že, da napravijo konec tem zmedam.

Pegasti legar v Medžimurju. V spodnjem Medžimurju, zlasti okoli Čakovca, se je razširil pegasti legar (tifus). Prepovedani so vsi sejmi in ustavljen vsak promet z okuženimi kraji. Pegasti legar spada med najtežje nalezljive bolezni. Kakor so dognali zdravniki, ga širijo uši. V vzhodni Galiciji in Ukrajini, kjer so doma našim vojakom dobro znane gališke uši, je umrlo na pegastem legarju več desetstisoč ljudi. Kdor se hoče varovati pred to boleznijo, naj skrbno pazi na snago obleke, las in stanovanja.

Kratkotrajna republika. V neki medžimurski vasi so se zbrali kmetje, pristaši Radičeve stranke in rekli: „Zakaj ne bi imeli v naši vasi republike?“ „Dobro“, so kimnili vsi po vrsti in šli od hiše do hiše ter vpisali vsakega vaščana v Radičovo stranko. Na to so sklicali v šolo veliko republikansko zborovanje, odstranili sliko kralja Petra in slovesno proglasili novo republiko. Na veliko presenečenje vseh pa so se drugo jutro pojavili v vasi orožniki in polovili najhujše kričalce. Tako je bil konec republike.

Avtomobilska vožnja Maribor—Gornja Radgona. Že delj časa se govori o avtomobilski zvezi med Prekmurjem in Mariborom. Brez dvoma je taka zveza v sedanjih prometnih razmerah zelo potrebna. Kljub temu pa je vprašanje, ali bi moglo podjetje nastaviti tako ugodne vozne cene, da bi se promet z avtomobilom izplačal. Slišimo, da se je za to zvezo zanimala Jadranska banka in se že pogajala z okrajnim zastopom v Št. Lenartu. Ker pa je ta zahteval, da mora avtomobilsko podjetje plačati polovico vseh stroškov za vzdrževanje okrajne ceste in napraviti na vsaka 2 km izogibalnice, so se pogajanja razbila. Tako ni pričakovati, da bi se že v bližnjem času odpravile prometne točke v Slov. gorah.

Kaj je s prostim prevozom Radgona—Špilje? V nekem poročilu beremo, da se je med Jugoslavijo in Avstrijo sklenila nova trgovinska pogodba. Sporazum temelji na jako široki podlagi. Med drugim se je doseglo soglasje glede obmejnega prometa in o tranzitu na progah, ki teko čez vmesne ozemlje tuje države. Ako je ta vest resnična, tedaj je dosežen sporazum za prosti prevoz med Radgono in Špiljem. Sicer pa sprejemamo take vesti z nezaupanjem. Pričakujemo, da se bodo naši poslanci energično zavzeli za obnovitev pogajanj in prisilili vlado, da neha s svojim cincanjem in zahteva od Avstrije takojšnjo odstranitev ovir za prosti prevozni promet iz Ljutomerja v Maribor.

Papež za naše vojne sirote. Papež Benedikt XV. je preko papeškega nuncija poslal pol milijona dinarjev za vojne sirote v Jugoslaviji.

Wilson ozdravel. Iz New-Yorka poročajo, da je bivši prezident Zveznih držav, evropskim narodom dobro znani Wilson popolnoma okreval od svoje težke bolezni.

Vojaške pokojnine — pravilno vpošiljanje vlog. Ker je prevzela vse posle glede odmere, nakazovanja in izplačevanja vojaških pokojnin za invalide, voj. vdove in sirote, vpojojene gažiste in njihove svojce že v mescu septembru 1920 civilna uprava, a dohajajo še vedno mnoge tozadevne prošnje in obvestila na Vojaško intendenco za Slovenijo v likvidaciji, razglašajo poverjeništvu za socialno skrb ponovno, da je treba naslavljanje: 1. vse vloge za odmero in nakazanje voj. pokojnin na Invalidski oddelek poverjeništvu za soc. skrb deželne vlade za Slovenijo v Ljubljani, Št. Peterska vojašnica in 2. vse vloge in obvestila, ki se tičejo izplačevanja teh pokojnin (n. pr. izpremembo naslova, smrt vpokojenca ali kakega družinskega člana itd.) na Računski oddelek delegacije ministrstva financ (vojaške mirovine) v Ljubljani, Št. Peterska vojašnica (prej Vojaška pokojninska likvidatura).

Sprejem češkoslovaškega zunanjega ministra dr. Beneša, ki je dne 4. t. m. potoval preko Slovenije v Rim in odtam v Pariz, je bil dokaz iskrenih čustev, ki jih goji naš narod do bratskega češkoslovaškega naroda. Dr. Beneša so pozdravili zastopniki naših oblasti in raznih društev v Mariboru, Celju in Ljubljani. V Mariboru si je odlični gost ogledal tudi falsko elektrarno. Dr. Beneš si je stekel velikih zaslug za osvobodjenje svojega naroda in je poleg dr. Masaryka najbolj znana osebnost na Češkem.

Umor v Murščaku. V pustni noči so se zbrali v gostilni Senčar v Murščaku pri Radencih fantje iz več vasi in popivali. Ko so bili že precej ginjeni, so se začeli po grdi fantovski navadi zbadati in prepirati. V tem prepiru je 24 letni Karel

Žnidarič, doma iz Šelišč, Župnije sv. Jurij ob Ščavnici napade tovariša Franca Šijanca iz Vučjih zasadov in ga po kratki borbi umoril z nožem. Šijance je še tisto noč izdihnil. Bil je precej miren fant, edina opora svoje matere! Tako daleč vodi ponočevanje in popivanje po gostilnah. Stariši, ki že od mladih nog ne navajajo svojih otrok na treznosti in ubogljivosti, so sokrivci takih in podobnih zločinov. Zavedajte se svoje odgovornosti in pazite na mladino!

Žalosten konec pustne noči. Ko je na peplnično sredo ob 6. uri zjutraj disponent Gospodarske zadruge v Gornji Radgoni g. Rudolf Zober (prej Zietterschlager) stopil iz kavarne Čirič, je skočil proti njemu nek pijani mesarski pomočnik in ga s tako silo udaril po nogah, da mu je zlomil obe nogi. G. Zober ni imel z njim nobenega prepira in je surovež storil svoje dejanje samo iz zlobnosti. Ranjenca so spravili v bolnico, krivca pa zasleduje orožništvo. Priporočamo pristojnim oblastim, naj posvečajo več pažnjo javni varnosti v naših obmejnih krajih, ker si kmalu pošten človek ne bo upal na cesto. Taka surovost bi si zaslužila najstrožjo kazen!

Mrtvec, ki je jezdil konja. Iz zagrebških „Novosti“ posnamemo nastopni dogodek, ki se je pred par dnevi pripetil v Bosni: Kmet Juro Ilidžović iz vasi Kobilja glava je zbolel in sklenil podati se v bolnico v Sarajevu. Osedlal je svojega konja in krenil na pot. Konj je mirno nosil svojega gospodarja, poznavač je cesto proti Sarajevu. Med potom so ga srečevali razni znanci in ga pozdravljali, a na splošno začudenje ni Juro nobenemu odzdravil, ampak je brezčutno jezdil dalje. Ko je prispej v mesto, je bila njegova nepomična postava ljudem že sumljiva in so konja ustavili. Pokazalo se je, da je bil Juro mrtev. Bil je že popolnoma hladen, ker ga je smrt zadela takoj v začetku njegove poti. V smrtni borbi se je tako čvrsto oprijel sedla, da ni mogel pasti s konja.

Pes — dedič. Neka Američanka v Čikagu je v svoji oporoki postavila za glavnega dediča svojega — psa. Zapustila mu je 8000 dolarjev (v našem denarju okrog 1 milijon 40 tisoč kron). Ta pes bo jedel same pečenke, dočim tisoč in tisoč čikaških otrok strada bornega kruha.

Strašna smrtna obsodba. Boljševiški uradni list javlja iz Sevastopolja, da je dal tamošnji sovjet ustreliti 2836 oseb, ki so bile poprej naklonjene protiboljševškemu generalu Wranglu.

Političen položaj.

Ustavotvorni odbor razpravlja o ustavnih vprašanjih. Zastopane so vse stranke razen Radičevcev. Govorniki posameznih strank se pečajo z vprašanjem ustave in iznašajo svoja načela. Razprave so precej stvarne in resne. Vladni načrt o ustavi zagovarja prejšnji ministrski predsednik dr. Vesnić. Z razpravo se bo razbistrilo mišljenje o ustavi in je pričakovati, da se bo na ta način olajšalo delo celokupni ustavotvorni skupščini. Sicer vlada v parlamentnem življenju zatišje. Nekatere stranke so sklicale zborovanje zaupnikov. Tako se je na pr. Hrvatska zajednica na svojem zborovanju v Zagrebu opetovano izjavila, da vztraja na stališču „hrvatskega državnega prava“ in bo odpoklicala svoje poslance, če ne bo državna ustava prirojena v njenem smislu. Kakor znano, zahteva ta stranka plemensko-federalistično ureditev države. Radičevci imajo 10. t. m. zborovanje v Zagrebu. Na tem zborovanju bodo iznova razpravljali o svojih političnih ciljih.

Proslava aneksije zasedenega ozemlja se je vendarle vršila na pustno nedeljo. V Gorici in po drugih mestih Julijske Benečije so Italijani vpriporili velike parade, kakor je že navada v takih slučajih. Dežela se v ogromni večini ni udeležila aneksijske proslave. Ljudje so molče stiskali pesti in ponavljali svoj sklep, da hočejo vztrajati v odločni borbi za pravico in čast slovenskega naroda. Tako je bilo 1. 1908. v Bosni in Hercegovini. Avstro-Ogrska je anektirala to deželo, in ko se je Srbija uprla njeni samovolji, sta Dunaj in Budimpešta zarožljala z mečem in šrbska vlada je morala na to celo pismeno potrditi, da se strinja z aneksijo. Štiri leta izza tega je pa porazila Turčijo in se dve leti pozneje spustila v vojno z Avstro-Ogrsko. L. 1918 je bila Bosna in Hercegovina osvobodjena. Tudi Italiji še bo žal, da je anektirala pol milijona Slovencev, kakor so obžalovali na Dunaju da so razširili svoje meje na račun Slovanov!

Prekmurje.

V Murski Soboti so osnovali krajevni odbor državne zaščite za deco. Enak odbor že obstoja v Dolnji Lendavi pod predsedstvom okrajnega sodnika dr. Gaberja.

„Prekmurski glasnik“, glasilo prekmurske verstvene (gospodarske) stranka je izza brezplodne volilne agitacije udan v voljo svojih izdateljev preminul.

V dolnjelendavskem ukraju so si osnovali obrtniki zadrugo mojstrov in obrtnikov. Dne 30. januarja so se vršile volitve.

Županska zveza je priredila dne 19. januarja v Dolnji Lendavi veliko zborovanje. Udeležili so se ga zastopniki uradov in oblasti ter velika množica ljudstva. Zborovalci so zahtevali med drugim, da se morajo odpreti meje proti Avstriji in Madžarski. Vzpostavi naj se promet od Hodoša proti Körmenu in od Lendave proti Rediču. Pospešiti se mora graditev železnice Murska Sobotič—Ljutomer—Ormož. Ostale rezolucije se tičejo gospodarskih, socialnih in upravnih zadev Prekmurja.

Gospodarstvo.

Naša železna industrija.

Za kinetski stan je važnega pomena izdelovanje železa. Navadno se misli, da mora naša država dobavljati vse železne izdelke iz inozemstva, osobito iz Avstrije. To pa ni res. Jugoslavija ima za sedanje razmere lepo razvito železno industrijo. Posebno bogate ste na tej industriji Slovenija in Bosna. Žal da se v Sloveniji ne koplje železna ruda in tudi visokih peči za surovo železo nimamo. Pred prevratom se je železna industrija v Sloveniji posluževala visokih peči v Škedenju pri Trstu. Te so sedaj izgubljene, ker so jih dobili Italijani v roke. Slovenska železna industrija je osredotočena okrog Celja. L. 1913. so izvozili iz Celja 12.992 ton železnih izdelkov. Iz Štor so izvozili istega leta 8.644 ton. Veliko podjetje se nahaja v Jesenicah, ki je l. 1917 izdelalo in predelalo 460.000 q Martinovega jekla. Ostala podjetja so v Kropi, Beli peči, Trzihu, Ljubljani, Mariboru, Trbizu, Kamniku itd.

Velika železna industrija je v Bosni. L. 1913. so izkopal v Bosni 150.4000 ton železne rude. Produkcija železa je iznašala: surovega železa 1912 l. 53.000 (od teh v Varešu 34.000 ton). Zenica je l. 1907. izdelala 25.000 ton pravega železa, a Bosna 1912 l. 35.578 ton Martinovega jekla.

Železna industrija v Sloveniji izdeluje zlasti pravo železo, žeblice, ozkotirne tračnice, ključavničarsko železno blago, okove, lito železo, emajlirano posodo itd. V pravem železu iznaša naša produkcija 150.000 ton na leto, a to pomeni vrednost okoli 5 do 600 milijonov kron. Tako je železna industrija važna panoga našega narodnega gospodarstva.

Priznanice zadržanih bankovcev (20% boni) se bodo pričele v najkrajšem času izplačevati za zneske izpod 1000 K. Dan in kraj izplačevanja še ni uradno določen.

Sajenje tobaka. Oglasi in prijave pole za sajenje tobaka v letu 1921 so že razposlani na obč. urade. Sajenje je dovoljeno pri nas za okraje Ptuj, Maribor, Gornja Radgona, Ljutomer in za celo Prekmurje. Do 20. februarja morajo biti prijave že vložene. Vsak se mora zavezati, da posadi najmanj 5 arov (2000 sadik). Za nižje nasade se ne bodo dala dovoljenja. Država hoče omogočiti kmetom redne in dobre dohodke, ki pa so pri malih nasadih tobaka izključeni. Prošnji Prekmurcev, da bi se dovolilo sajenje tobaka za lastno potrebo, se ne bo moglo ugoditi, ker bi morali v tem slučaju dovoliti tudi vsem drugim v državi, a tega državni monopol ne pripušča. V Sloveniji se bo pridelal tobak za pipo, zato je upati, da bo v doglednem času odpravljeno pomanjkanje te vrste tobaka.

Znižanje cen v Ameriki. Kakor poročajo iz New-Yorka, je ameriško delavstvo v večini slučajev pristalo na znižanje plač in mezd. To se opaža zlasti pri cenah obleke, perila in kruha, ki so padle na polovico lanjskih cen.

Tržne cene. Cene na mariborskem in ljubljanskem trgu so nekoliko poskočile. Mesarji hočejo dvigniti cene govejemu mesu. Cene špeha so ostale iste (glej naš list šte. 4). Krompir stane v Mariboru 2 K do 2 K 20 v. za 1 kg. Cena jaje je različna. V Mariboru stane komad 2 K do 3 K, v Ljubljani pa se dobi po 1-60 K. Bučno olje je nekoliko cenejše (liter 64 K). Svinje prodajajo 25 do 30 K 1 kg. žive teže. Zanimive so cene žita. V Bački stane pšenica 960 do 980 K, rž 800 do 820 K, oves 300 do 320 K, ječmen 520 do 540 K, koruza (stara in nova) do 300 K. V Srijemu so kupovali živino po nastopnih cenah: voli (kg. žive teže) 14 do 18 K; bik 10 do 15 K; krave 8 do 14 K; telice 10 do 14 K; svinje debele 28 do 33 K; svinje navadne 26 do 29 K, mast kg. 46 do 48 K; slanina 40 do 44 K; novo vino liter 10 do 14 K; staro vino 18 do 23 K. Iz zagrebškega trga: svinje debele, živa teža 32 do 36 K, mast 50 do 52 K, špeh 46 do 48 K; mleko 7 K liter (v Mariboru 5 K liter) jajca komad 3 K; sladkor kg. 54 do 58 K, moka 0 kg 16 do 17 K, krušna 13 do 14 K. Na Dunaju stane kg. govejega mesa 300 K, svinjskega mesa 360 K, eno jajce 18 do 19 K.

Denar. Za ameriški dolar dobijo 144-50 do 145 K; za 100 nemškoavstrijskih kron 24-50 do 25 K jugoslov.; za francoski frank 9-85 do 10 K jugoslov.; za italijansko liro 5-15 do 5-20 K jugoslov.

Draginja in pomanjkanje na Madžarskem. Madžarska krona je padla tako globoko, da se za par lahkih konjev plačuje 160—180 tisoč kron, za par vozniških konjev pa 140 do 160 tisoč. Pri neki dražbi je bilo prodanih 80 enoletnih žrebet čiste pasme za 10 milijonov. Samo eden od teh je stal 520.000 kron.

Nov denar v Rusiji. Kakor znano, je ruski boljševiški rubel izgubil vsako veljavo. Nekaj časa so bili v Rusiji brez denarja. Sedaj pa hoče vlada izdati nov denar in sicer na ta način, da se bo za 100 starih rubljev dobil 1 novi. Seveda tudi to ne bo dvignilo Rusije iz državnega bankerota.

Južno železnico namerava baje naša vlada odkupiti in sicer vse one dele, ki teko po našem ozemlju. Tako bi prešle vse železnice v Jugoslaviji v last države.

Proti tihotapeem je uvedla češkoslovaška vlada stroge kazni. Obsodi se jih k prisilnemu delu od enega do dvanajst mesecev.

Cene senu so znatno poskočile. 100 kg sladkega senu stane že 180 do 200 K.

Švicarski konzulat je pričel poslovati v Zagrebu. S tem so navezani med nami in Švico ožji gospodarski stiki.

Obrtna razstava v Mariboru. Mariborsko obrtno društvo priredi leta 1923 v Mariboru večjo obrtno razstavo. Tudi letos se bo vršila razstava v manjšem slogu, omejena samo na mariborske obrtnike.

Izlet kmetovalcev na praški sejem. V Pragi se bo vršil od 28. februarja do 8. marca t. l. veliki sejem. Ministrstvo za poljedelstvo namerava organizirati skupen izlet kmetovalcev iz naše države. Udeleženci imajo polovično vožnjo na naših in češkoslovaških železnicah. Za potovanje je treba najmanj 2400 kron. Priglasiti se je treba najkasneje do 12. t. m. vodstvu državne vinarske in sadjarske šole v Mariboru.

Gospodarski svet. Ministrstvu za trgovino je sklicalo posvetovanje o dnevnih gospodarskih vprašanjih. Zbrali so se večji del zastopniki velike trgovine in industrije. Zborovali so minule dni v Beogradu. Osobito so se pečali z našimi carinskimi razmerami in zahtevali korenito preosnovo carinskega postopanja.

Koliko bankovcev je v prometu? Iz bilance Narodne banke je razvidno, da je v prometu bankovcev za 3 milijarde 344 milijonov dinarjev. Država dolguje Narodni banki 3 milijarde 293 milijonov dinarjev. Za ta dolg je država zastavila državne domene.

Prosveta.

Jugoslovenci v Južni Ameriki. S posebnim zanimanjem čitam list „Jadran“, ki ga izdaja v Buenos Airesu „Jugoslov. narodna obrana“. Dočim se severoameriški Jugoslovenci cepe v dolgo vrsto strank in strančic in imajo v svojih vrstah mnogo takih, ki še danes ne prizavajo narodnega jedinstva (velesrbi, frankovci, radičevi, šustercijanci), delujejo južnoameriški rojaki v lepi slogi za skupne narodne in državne interese. V 191—1 šte. (z dne 5. in 20. novembra l. l.) „Jadrana“ najdemo na prvi strani črno obrobjen napis: 10. X. in 11. XI. 1920. Vemo, kaj pomenijo te številke: dan koroškega plebiscita in dan rapalskega sporazuma. Tema dogodka je posvečena cela številka. O koroškem vprašanju razmotriva daljši članek dr. Vošnjaka: „Što znači za nas Koroška“, spremljen s slikami vojvodskega kamna, prestola, veliko sliko Vrsbskega jezera itd. V 193—4 šte. (z dne 5. in 20. decembra 1920) najdemo v španskem (Kastelanskem) jeziku spisani članek o nasilju v Rapallu ter odlomke iz južnoamer. španskih listov, iz katerih posnamemo, da so tam s simpatijami zasledovali našo borbo za Jadran. Tudi v tej številki je govor o Koroški. Slike „El poeta de la piedra“ (pesnik kamna) na seznanjajo z umetnostjo velikega dalmatinskega rojaka Iv. Meštrovića. V isti številki vidimo tudi sliko župana dr. Tavčarja, dalje sliko Vurberga pri Ptujju (Jugoslavija pintoreska — slikovita Jugoslavija). Upam, da bo v novem letniku izšel tudi kratek članek s slikami o našem Prekmurju in Pomurju, ki ga piše pisec teh vrstic. Tako bomo dobili nekako duševno vez z rojaki na Južnem oceanu in s lepoto naše domačije bodo izvedeli tudi naši prijatelji španske (latinske) rase, ki čitajo „Jadreno“. Zanimivo je, da v tem listu objavlja češkoslovaški konzulat svoje službene objave v češčini. Prava slovanska družina! Bodi srčno pozdravljena!

B. B.

Domačevosti.

Gornja Radgona. V nedeljo dne 13. t. m. ob pol 11. uri dopoldan se vrši v posojilniški dvorani občni zbor podružnice Jugoslov. matic. V slučaju nesklepnosti se vrši eno uro pozneje. Na dnevnem redu je poročilo o dosedanjem delovanju, volitev novega odbora in slučajnosti. Vabimo vse, ki se zanimajo za delovanje društva, zlasti pa domače izobraženstvo k polnoštevilni udeležbi.

Gornja Radgona. Kot zastopniki Spodnjega grisa so bili imenovani v tukajšnji trški sosvet gospodje: dr. Lenart Božio, odvetnik v Gornji Radgoni, Anton Korošec, trgovec v Gornji Radgoni in Peter Lipič, mizarški mojster in hišni posestnik v Gornji Radgoni.

Gornja Radgona. Umrl je dne 9. t. m. g. Feliks Šerber, odbornik tukajšnjega gasilnega društva. Pogreb se vrši v petek 11. t. m. N. v m. p.

Apače. V nedeljo 30. januarja so priredili jugoslovanski uslužbenci sporazumno s poveljnikom tukajšnje vojaške posadke g. kapetanom Rocchi plesno zabavo pri gostilničarju Kern. Dasiravno so hoteli nekateri Apaški mogotci to zabavo preprečiti z vzrokom, da bo prišlo do izgrediv, se jim vendar njihov namen ni posrečil. Zabave se je udeležilo tudi več trezno mislečih nemških rodbin. Prireditelj je na večer bila zelo živahna in je pri vsestranski zabavi potekla brez vsakega nemira.

Apače. V nedeljo je bilo ljudem v cerkvi naznanjeno, da je Mura postala definitivna meja med Jugoslavijo in Nemško Avstrijo. Sedaj bodo tukajšnji prebivalci menda vendar uvideli, da je vsako hujskanje odveč in bodo nehali žalovati za spufano Avstrijo. Toda dasiravno

spadajo Apače pod Jugoslavijo, vendar se nekateri gospodje še vedno ravna po navodilih, ki jih dobivajo iz Gradca. Tako na primer se je bral v nedeljo v cerkvi graški pastirski list. Za časa Avstrije se je tu večkrat pridigovalo v slovenskem jeziku, zakaj bi se to tudi sedaj ne upeljalo, oziroma ne zahtevalo. Ravnotako bi bil čas, da se v šolah poleg nemškega jezika upelje tudi slovenski, čeravno so se Nemci izrazili, da potem ne bodo pošiljali otrok v šolo. In ne samo to; načelnik šolskega odbora Hötzel se je celo izrazil, da sploh šole ne potrebujejo. Toda če jo ne potrebujejo Nemci, jo pa zahtevamo Slovenci. Kakor se vidi, mislijo Nemci, da jim je vse dovoljeno, ubijati brez kazni jugoslovanske vojske, kričati po javnih lokalih „Heil Deutschland“ in hujskati proti Jugoslaviji. Ako jim pa Slovenec reče žal besedo, že hočejo imeti zadoščenje in vpijejo, kake krivice se jim godijo. Ne pomislijo pa, kako se je prej postopalo s Slovenci in ne vidijo, kako so Slovenci na Koroškem zatirani od Nemcev.

Ljutomer. Na osmini poroke Rakovec-Babic na Podgradju se je nabralo za Podporno društvo narodne šole tukaj 300 K (tristo kron),

za kateri dar se odbor vsem darovalcem naj-srečneje zahvaljuje. Bog plačaj! — Trgovski nastavljenici tukaj so naklonili del čistega dohodka 105 K svojega plesnega venčka Podpornemu društvu narodne šole v Ljutomeru, za kar se odbor najsrčneje zahvaljuje. Bog plačaj!

Sv. Lenart v Slov. goricah. Za vodja okrajnega sodišča pri Sv. Lenartu je bil imenovan g. dr. Ožbalt Ilauinik. Zavednemu koroškemu rojaku iskreno čestitamo!

Ste prehlajeni? Imate bolečine v prsih? V grlu? Ali kašljate? Imate nahod? — Dobri prijatelj v takih hudih dneh Vam je Fellerjev Elza fluid! 6 dvojnatih ali 2 veliki specialni steklenici 42 K. Državna trošarina posebej. Zagorski sok zoper kašelj in prsne bolečine 1 steklenica 9 K.

Slaba hrana Vam je pokvarila želodec? Fellerjeve prave Elza-kroglice ga spravijo v red! 6 škatlic 18 K. Omot in poštnina posebej, a najceneje Eugen V. Feller, Stubica donja, Elsatrg št. 326 Hrvatska. Kdor želi da se mu pošljejo Elza-izdelki v Avstrijo, naj naslovi naročilo na: Apotheke „zum heil. Geist“ Versandstelle Epl 326. Wien I., Nibelungengasse 2. B.

Obmejni Slovenci, širite svoje glasilo „MURSKO STRAŽO“

Novo dospelo!

Vsakovrstno manufakturno blago za ženske in moške obleke, platno, barchente, židane in vsakovrstne druge robce, cefirje, in sploh vso manufakturno blago kupiš vedno najbolj po ceni pri

Gospodarski zadrugi v Gornji Radgoni.

Velika izbira!

Dobra postrežba!

Naznanjamo tužno vest da je tovariš
in odbornik

Feliks Šerber

dne 9. februarja t. l. ob 7. zjutraj preminul v
večnost.

Pogreb blagega pokojnika se vrši 11. febr.
ob 9. uri dopoldan iz hiše žalosti.

Prostovoljno gasilno društvo
Gornja Radgona.

Oskrbništvo posestev rodbine
Kodolitsch pl. Neuweinsberg ima na
prodaj v Gornji Radgoni in Ljutomeru
300 hl vina letnika 1920. Ponudbe je
vposlati na oskrbništvo pl. Kodolitsch-
Neuweinsberg v Radgoni.

Razširjajte „Mursko Stražo“

NAZNANILO!

Cenjenim gospodom gostilničarjem naznanjam, da otvorim
letos zopet **zalogo piva.**
Na razpolago bodem imel od 1. sušca naprej vedno dovolj svežega piva v sodčkih in steklenicah ter izborno spomladansko črno marčno pivo, vse vrste pivo je 100% močnejše od lanskega ter ga smem prištevati kot predvojno pivo. Vsem mojim starim odjemalcem se prav vljudno priporočam v obilen obisk.

S spoštovanjem
Alojz Štibler
zlagatelj piva.

Bučecovci, dne 4. februarja 1921.

Kolarski pomočnik
se išče s takojšnjim nastopom.
Vprašati pri **Simentschitsch,**
Radgona, Stadtgraben.

Deske raznih debelosti,
3-80 m in 4 m
dolge, late, tramiče, (Štafelne)
roženice in tramovje, za mizarje,
tesarje, stavbe in domačo rabo
ima na zalogi **Gospodarska**
zadruga v Gornji Radgoni.

Najdražje prodajaš
in ceno kupuješ,
če v „Murski Straži“
večkrat oglašuješ!

Največja zaloga razno- vrstnih strojev

kot slamoreznic, reporeznic, alfa-separatorjev, čistilnikov (trijerjev), vejalnih strojev, viteljnov (gepelnov), mlatilnic i. t. d. pri

Gospodarski zadrugi v Gornji Radgoni

Najnižje cene!

Ogled zaloge prost!

NA DEBELO!

CENIK

NA DROBNO!

prvovrstnih sočivnih, cvetličnih in gospodarskih
semen kakor tudi sadnih drevesc in grmov

najboljše kakovosti in popolnoma čistih,
je gotov in prosimo cenjeno občinstvo,
da se blagovoli v slučaju potrebe s
polnim zaupanjem obrniti na nas

Zadruga za proizvodnjo semenja

Preradovičeva ul. 20 Zagreb Telefon št. 17-74

Ljubitelji lepih knjig!

Segajte po knjigah, katere
:: ima v svoji zalogi ::
knjigarna Panonija
v Gornji Radgoni

POSJOJILNICA V GORNJI RADGONI

r. zadr.
z n. z.

Hranilne vloge

sprejme in jih obrestuje po najvišji obrestni meri. Obresti se pripisujejo koncem vsakega leta prez posebnega naročila h kapitalu. Hranilne knjižice drugih inzemskih denarnih zavodov se sprejemajo brez vseh stroškov kot hranilne vloge, ne da bi se njih obrestovanje prekinilo. Za nalaganje po pošti so strankam na razpolago položnice kr. pošto-čakovnega urada v Ljubljani št. 10.593. Rentni davek plačuje Posojilnica sama.

Posojila

na osebni kredit, na hipoteke, trgovske kredite in v tekočem računu daje pod najugodnejšimi pogoji. Izposojuje tudi na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzema Posojilnica na sebe in dolžnih plačuje pri Posojilnici svoj dolg naprej. Stroški za to ne presegajo nikdar 10 kron. Prošnje za vknjižbo novih, kakor tudi za izbris plačanih posojil dela Posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

so vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne. Ob uradnih dnevih se sprejema in izplačuje denar.

Pojasnila

se dajejo, prošnje sprejemajo in vsi drugi uradi posli izvršujejo vsak delavnik od 8. do 12. ure dop.

..... Uradni prostori so v lastni hiši, Glavna cesta št. 14, zraven kolodvora.